

یک مورد خاص از ناهنجاریهای حاصل

دکتر ناصر قدسی (**) - دکتر داود فروزانپور (**)

در سال ۱۳۳۸ مرداد ۶۰ ساله اهل ارادک شغل کاسب، با علائم سنگ کلیه طرف راست به بخش میز راه بیمارستان پهلوی مراجعه نمود. در بررسی های رادیولوژی و آزمایشگاهی، کلیه و حاصل طرف چپ سالم بود ولی در طرف راست سنگ در لکنجه وجود داشت که با نوعی هیدرونفروز غیرعادی همراه بود. مطالعات و مشاوره مکرر نتوانست به تشخیص حقیقی نزدیک شود. ناچار اقدام به عمل جراحی شد. هنگام عمل مشاهده شد حاصل مسیر عادی خود را طی نکرده و بدور ورید اجوف تحتانی چرخش خاصی دارد. در اینجا تشخیص قطعی بیماری و علت هیدرونفروز که همان غیر طبیعی بودن مسیر حاصل است مشخص شد فقط از نظر درمان اقدام به برداشتن سنگ گردید. پس از عمل بیمار مدت کوتاهی در بیمارستان بستری بود و بدون هیچ نوع عارضه‌ای بیمارستان را ترک نمود.

انتشار شرح حال بیمار که بنظر فوق العاده نادر بود در آن تاریخ بعلت گشدن عکسهای بیمار امکان پذیر نبود. دسترسی به بیمار نیز بعلت خروج از تهران محدود نشد و ما با کمال تأسف یکی از شریح حاصلهای جاگز خود را از دست دادیم.

در مرداد ۱۳۴۴ بیمار بعلت درد پهلوی طرف چپ مجدداً به بخش میز راه مراجعه نمود. در آزمایش ادرار، تراس آلبومین، هماتوری میکروسکوپی وجود داشت چرک موجود نبود و سایر آزمایش های بیمار از قبیل میزان فسفر - کلسیم، فسفاتاز آلkalan - اوره خون - قند خون - سدیما ناتسیون فرمول و شمارش گلبولی طبیعی بود. در امتحان سایر دستگاه ها نیز نایمه ای دیده نشد.

آنچه مشخص شد وجود سنگ در کلیه طرف چپ بود. کلیه راست بهمان صورت سابق بدون هیچ نوع پیشرفتی دروضع تشریحی آن دیده شد. برای آنکه بهتر بتوانیم شرح حال بیمار را بصورت علمی تهیه نمائیم پس از برداشتن سنگ لکنجه طرف چپ با کمک آفای دکتر فضل علیزاده دانشیار بخش رادیولوژی تصمیم گرفته شد که پیلو گرافی رترو گرادی طرف راست همراه با رادیو گرافی ورید اجوف تحتانی در یک زمان انجام گیرد. خوشبختانه کلیشه بسیار جالبی بدست آمد که مورد توجه عموم همکاران و همچنین پزشکان خارجی که با ایران آمده اند واقع شد. از نظر درمان بنظر نرسید که اقدام خاصی برای اصلاح این حالت مادرزادی ضروری باشد زیرا عدم پیشرفت بیماری و تخلیه منظم و کامل کلیه راست و بالا بودن

* - دانشیار و رئیس بخش میز راه بیمارستان پهلوی

** - دانشیار بخش میز راه بیمارستان پهلوی

و پیوند مجدد آن به مثانه انجام شده که نتیجه مطلوب از این عمل حاصل نگردیده است . در سال ۱۹۵۲ یکی از دانشمندان بنام کاترو (Cathro) اقدام به قطع ورید اجوف تحتانی نمود و پس از آزاد کردن حالت مجدداً دو سر ورید را بیکدیگر پیوند نمود .

خلاصه

بطور خلاصه ما توانستیم برای اولین بار در بخش یک میز راه بیمارستان پهلوی یک مورد حالت پشت ورید اجوف تحتانی را مشخص نمائیم . کلیشه پیلو گرافی رترو گراد توأم با عکسبرداری از ورید اجوف تحتانی نماینده تشخیص صحیح بیماری است (هر چند قبل این تشخیص با عمل جراحی تأیید شده است) .

* * *

References :

- 1- Presman D. and Raymond. F. 1956
- 2- Diagnostic Method for Retrocaval Ureter, Am. J. Surg. 92, 628
- 3- Fergusson. Clinical Surgery, Vol. 6
- 4- Emmett - Clinical Urography, Vol. 2
- 5-Meredith - F. Campbell. Urology. Vol. 2.